ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUWWXYZ

abcdefghiklmnopgrstuvwyz

אאבגרהוווטטטיכרלם

CLOKKLOKKLOUK

אבגדהוזחטיכךלםמןנסעפףצץקרשת

אַגאבבֿגרהוווטויככֿרלמנספפֿףצקרשטטטטר

אַאָגבבֿגדהווּזּטיִיכּכֿרָלמנּספֿפֿףצקרששׁשׁשׁת

בפולקלור, גולם הוא גוש של חומר בדמות אדם שיודעי תורת הנסתר הפיחו בו רוח חיים על ידי שם קודש או על ידי משיכת השפעה אסטרלית מהכוכבים. כותבי המאה ה-18 קראו ל"אדם" כזה בשם "גולם"[1]. אגדה יהודית מספרת כי את הגולם היו יוצרים בשעה קשה לעם ישראל, לאחר שרבנים היו שומעים קול ממרום הקורא את זעקתם של היהודים. אחת הגרסאות ליצירת הגולם, היה על ידי כך שהיו כותבים את השם המפורש על פיסת נייר ומניחים אותה בפיו של גוש החומר ואחר כך היו רושמים את המילה "אמת" על מצחו. כאשר היה צורך להפסיק את פעולת הגולם, נמחקה האות א' וכך הוא נותר "מת"[2]. בספרות היהודית מצויים מעט מאוד טקסטים אותנטים על גלמים. על

על פי פרופסור צחי וייס, היהדות מאמינה כי האדם נברא בצלמו ובדמותו של האל, בבריאת האדם המלאכותי יש התרסה כלפי האל: אם חכמים יכולים לברוא בעצמם אדם מלאכותי הם ניצבים בדרגה קרובה לזו של האל עצמו ומכאן יש חשש שהאל הוא לא במעמד נשגב, אלא מעמד שאדם יכול להגיע אליו.

אגדת הגולם המפורסמת ביותר היא אגדת הגולם מפראג, אגדה זו מספרת על גולם שרבי יהודה ליווא, המהר"ל מפראג, הפיח בו רוח חיים, בתקופת עלילות הדם המפורסמות. על פי אגדה זו, הגולם קבור בעליית הגג של בית הכנסת אלטנוי בפראג. המסורת מקובלת כיום בפראג, והמדרגות המובילות לעליית הגג סגורות על מנעול ובריח. אך מקובל על החוקרים כי אגדת הגולם היא המצאה מאוחרת, ודעות החוקרים חלוקות בדבר תיארוך האגדה: גרשום שלום סבר שהיא התפרסמה רק בראשית מאה ה-19, ולכל המוקדם בין השנים 1740 - 1730. היו שחשבו abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

NEATHOULLIANGESTANDIAN

אבגדהוזחטיכךלםמןנסעפףצץקרשת

MÄNNETKLUINILECLEGUGGGBANDINININININI

אַאָגבבֿגדהווּזּטיִיכּכֿרָלמנּספפֿףצקרששׁשׁשׁת

: - " ' | יי יו ון

בפולקלור, גולם הוא גוש של חומר בדמות אדם שיודעי תורת הנסתר הפיחו בו רוח חיים על ידי שם קודש או על ידי משיכת השפעה אסטרלית מהכוכבים. כותבי המאה ה-18 קראו ל"אדם" כזה בשם "גולם"[1]. אגדה יהודית מספרת כי את הגולם היו יוצרים בשעה קשה לעם ישראל, לאחר שרבנים היו שומעים קול ממרום הקורא את זעקתם של היהודים. אחת הגרסאות ליצירת הגולם, היה על ידי כך שהיו כותבים את השם המפורש על פיסת נייר ומניחים אותה בפיו של גוש החומר ואחר כך היו רושמים את המילה "אמת" על מצחו. כאשר היה צורך להפסיק את פעולת הגולם, מחקה האות א' וכך הוא נותר "מת"[2]. בספרות היהודית מצויים מעט מאוד טקסטים אותנטים על גלמים. על פי המסורת הקיימת הגלמים אינם בעלי יכולת דיבור.

על פי פרופסור צחי וייס, היהדות מאמינה כי האדם נברא בצלמו ובדמותו של האל, בבריאת האדם המלאכותי יש התרסה כלפי האל: אם חכמים יכולים לברוא בעצמם אדם מלאכותי הם ניצבים בדרגה קרובה לזו של האל עצמו ומכאן יש חשש שהאל הוא לא במעמד נשגב, אלא מעמד שאדם יכול להגיע אליו.

אגדת הגולם המפורסמת ביותר היא אגדת הגולם מפראג, אגדה זו מספרת על גולם שרבי יהודה ליווא, המהר"ל מפראג, הפיח בו רוח חיים, בתקופת עלילות הדם המפורסמות. על פי אגדה זו, הגולם קבור בעליית הגג של בית הכנסת אלטנוי בפראג. המסורת מקובלת כיום בפראג, והמדרגות המובילות לעליית הגג סגורות על מנעול ובריח. אך מקובל על החוקרים כי אגדת הגולם היא המצאה מאוחרת, ודעות החוקרים חלוקות בדבר תיארוך האגדה: גרשום שלום סבר שהיא התפרסמה רק בראשית מאה abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

NUTTOUTCICUCCOURPYSTUUT

אבגדהוזחטיכךלםמןנסעפףצץקרשת

MÄNTEULIGIGELIGIGEGENALIUNIANITATIONIANÄN

אַאָגבבֿגדהווּזּטיִיכּכֿרָלמנּספפֿףצקרששׁשׁשׁת

: - " ' | יי יו ון

בפולקלור, גולם הוא גוש של חומר בדמות אדם שיודעי תורת הנסתר הפיחו בו רוח חיים על ידי שם קודש או על ידי משיכת השפעה אסטרלית מהכוכבים. כותבי המאה ה-18 קראו ל"אדם" כזה בשם "גולם"[1]. אגדה יהודית מספרת כי את הגולם היו יוצרים בשעה קשה לעם ישראל, לאחר שרבנים היו שומעים קול ממרום הקורא את זעקתם של היהודים. אחת הגרסאות ליצירת הגולם, היה על ידי כך שהיו כותבים את השם המפורש על פיסת נייר ומניחים אותה בפיו של גוש החומר ואחר כך היו רושמים את המילה "אמת" על מצחו. כאשר היה צורך להפסיק את פעולת הגולם, מחקה האות א' וכך הוא נותר "מת"[2]. בספרות היהודית מצויים מעט מאוד טקסטים אותנטים על גלמים. על פי המסורת הקיימת הגלמים אינם בעלי יכולת דיבור.

על פי פרופסור צחי וייס, היהדות מאמינה כי האדם נברא בצלמו ובדמותו של האל, בבריאת האדם המלאכותי יש התרסה כלפי האל: אם חכמים יכולים לברוא בעצמם אדם מלאכותי הם ניצבים בדרגה קרובה לזו של האל עצמו ומכאן יש חשש שהאל הוא לא במעמד נשגב, אלא מעמד שאדם יכול להגיע אליו.

אגדת הגולם המפורסמת ביותר היא אגדת הגולם מפראג, אגדה זו מספרת על גולם שרבי יהודה ליווא, המהר"ל מפראג, הפיח בו רוח חיים, בתקופת עלילות הדם המפורסמות. על פי אגדה זו, הגולם קבור בעליית הגג של בית הכנסת אלטנוי בפראג. המסורת מקובלת כיום בפראג, והמדרגות המובילות לעליית הגג סגורות על מנעול ובריח. אך מקובל על החוקרים כי אגדת הגולם היא המצאה מאוחרת, ודעות החוקרים חלוקות בדבר תיארוך האגדה: גרשום שלום סבר שהיא התפרסמה רק בראשית מאה ss01+02 ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUWWXYZ

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

NEATHOULLIANGESTANDIAN

אבגדהוזחטיכךלםמןנסעפףצץקרשת

MÄNNETKLUINILECLEGUGGGBANDINININININI

אַאָגבבֿגדהווּזּטיִיכּכֿרָלמנּספפֿףצקרששׁשׁשׁת

: - " ' | יי יו ון

בפולקלור, גולם הוא גוש של חומר בדמות אדם שיודעי תורת הנסתר הפיחו בו רוח חיים על ידי שם קודש או על ידי משיכת השפעה אסטרלית מהכוכבים. כותבי המאה ה-18 קראו ל"אדם" כזה בשם "גולם"[1]. אגדה יהודית מספרת כי את הגולם היו יוצרים בשעה קשה לעם ישראל, לאחר שרבנים היו שומעים קול ממרום הקורא את זעקתם של היהודים. אחת הגרסאות ליצירת הגולם, היה על ידי כך שהיו כותבים את השם המפורש על פיסת נייר ומניחים אותה בפיו של גוש החומר ואחר כך היו רושמים את המילה "אמת" על מצחו. כאשר היה צורך להפסיק את פעולת הגולם, מחקה האות א' וכך הוא נותר "מת"[2]. בספרות היהודית מצויים מעט מאוד טקסטים אותנטים על גלמים. על פי המסורת הקיימת הגלמים אינם בעלי יכולת דיבור.

על פי פרופסור צחי וייס, היהדות מאמינה כי האדם נברא בצלמו ובדמותו של האל, בבריאת האדם המלאכותי יש התרסה כלפי האל: אם חכמים יכולים לברוא בעצמם אדם מלאכותי הם ניצבים בדרגה קרובה לזו של האל עצמו ומכאן יש חשש שהאל הוא לא במעמד נשגב, אלא מעמד שאדם יכול להגיע אליו.

אגדת הגולם המפורסמת ביותר היא אגדת הגולם מפראג, אגדה זו מספרת על גולם שרבי יהודה ליווא, המהר"ל מפראג, הפיח בו רוח חיים, בתקופת עלילות הדם המפורסמות. על פי אגדה זו, הגולם קבור בעליית הגג של בית הכנסת אלטנוי בפראג. המסורת מקובלת כיום בפראג, והמדרגות המובילות לעליית הגג סגורות על מנעול ובריח. אך מקובל על החוקרים כי אגדת הגולם היא המצאה מאוחרת, ודעות החוקרים חלוקות בדבר תיארוך האגדה: גרשום שלום סבר שהיא התפרסמה רק בראשית מאה